Terugblik op een bijzonder jaar

Kerstavond 2008

(foto's uit eigen collectie, Marc Van Stappen, www.stap-brug.be, 2008)

Terugblik op een bijzonder 2008

‘t Was een heel speciaal jaar, dat mogen we wel zeggen. Een jaar geleden wensten we elkaar het allerbeste. Voor ons vader wisten we toen al dat we afscheid zouden moeten nemen, wat niet gemakkelijk was. Er waren ook momenten die ons gelukkig maakten, zoals de geboorte van ons Ilana. Er gebeurde nog van alles, maar seffens meer hierover. Laat ons eerst het verleden induiken.

Vrasene, zowat 100 jaar geleden

Ik ben Frans Van Stappen, bijgenaamd De Neus. Ik was de grootvader van onze Robert. Hij heeft me nooit gekend, daar ik al vrij vroeg gestorven ben in 1918. Ik was toen 60 jaar. Ik heb het niet gemakkelijk gehad in mijn leven: veel armoede gekend, een groot gezin moeten eten geven en voor een appel en een ei mijn brood moeten verdienen met blokken maken. Nu noemen ze dat houten klompen. Ook de oorlog meegemaakt. Er was toen echter ook af en toe wat tijd voor plezier, daar waren we toen al voor gekend.

Vrasene, zowat 100 jaar geleden

Ik ben grootgebracht in Vrasene door mijn moeder Cecilia Van Stappen. Zij was ongetrouwd. Soms vertelde ze mij over haar familie in Sint-Niklaas. Haar moeder was op jonge leeftijd gestorven en eigenlijk had ze bij haar vader niet een gelukkige jeugd gehad. Van mijn verdere voorouders weet ik niet veel, dat moet ge maar aan onze Marc vragen. Die heeft dat later allemaal uitgepluisd.

Vrasene, zowat 100 jaar geleden

Dit is mijn vrouw Manse Van der Aa. De kleinkinderen noemden haar pit Van Stappen. We woonden in den Brand in Vrasene. Ik heb met haar 12 kinderen op de wereld gezet. Zij is in den oorlog in 1943 gestorven en heeft me dus heel wat jaren overleefd. Ze heeft nog café gehouden in de Zwingelmolen in Beveren.

Vrasene, zowat 100 jaar geleden

Hier ziet ge in de jaren 30 een foto van mijn vrouw en van ons gezin.
Achteraan in ‘t midden ziet ge onze Jef staan, onze Robert zijn vader.

Herinneringen aan de Puithoek in Beveren

Ik ben Jef Van Stappen, de vader van onze Robert. Ik ben in de jaren 50 op 56-jarige leeftijd gestorven. Onze Robert was toen nog niet getrouwd.
Ik heb mijn brood verdiend aan de dokken in Antwerpen. Ik dronk graag mijn pintjes wat soms tot meningsverschillen leidde met mijn vrouw en mijn schoonmoeder.

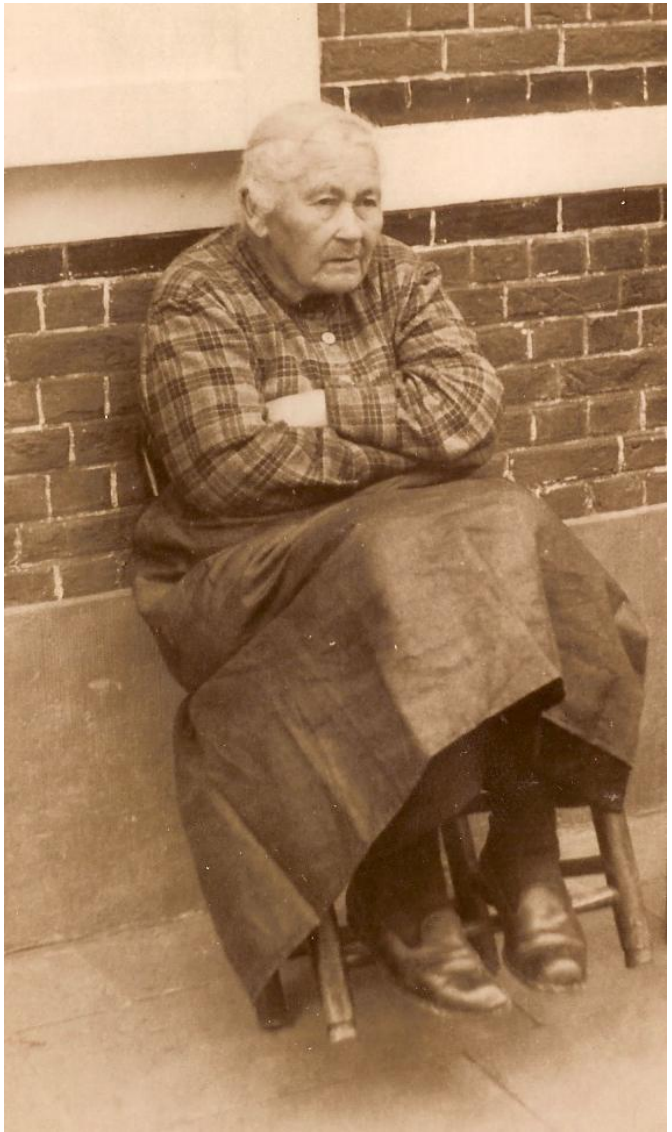
Herinneringen aan de Puithoek in Beveren

Mijn vrouw was Marie De Graef, de kleinkinderen noemden haar pitte Puithoek. We hebben samen de oorlog van 40-45 meegemaakt. We woonden toen in bij mijn vrouw haar ouders: peteren De Graef –ze noemden hem De Cal- en pitte Block, mijn schoonmoeder en een heel speciale, dat mag ik hier wel zeggen. Hier ziet ge een foto van mijn vrouw, ze zal in 1978 overlijden op 76 jaar.

Herinneringen aan de Puithoek in Beveren

Voor wie mij niet zou kennen, awel ik ben nu pitte Block se. Mijn echte naam is Leonie De Block en ben afkomstig van Zwijndrecht. Mijn ouders zijn naar Beveren afgezakt toen de spoorweg werd aangelegd. Ze moesten indertijd allemaal naar mij luisteren, ook onze Robert.
Ik ben 98 jaar oud geworden, dat doen er mij niet veel na he.

Herinneringen aan de Puithoek in Beveren

Hier ziet ge een foto van 100 jaar oud van peteren De Graef, pitte Block en hun gezin. Pitte Puithoek zit helemaal links als klein meisje.

Herinneringen aan de Puithoek in Beveren

Hier ziet ge nog wat jeugdfoto's van onze Robert en zijn broers en zussen.

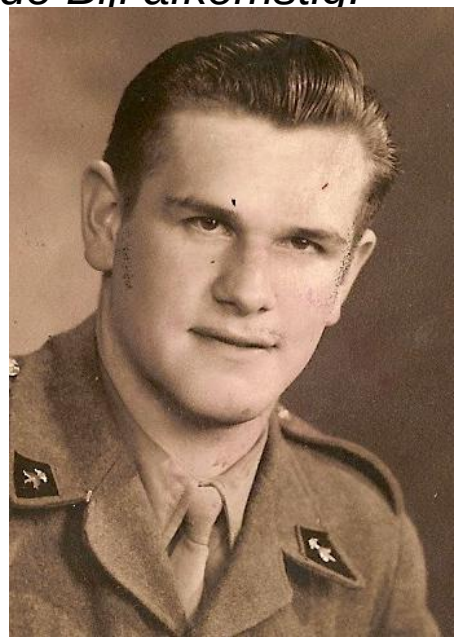
Herinneringen aan de Puithoek in Beveren

Dit is een latere foto van pitte Puithoek haar gezin. Uiterst links staat Nonkel Pater die in de jaren 60 naar Irak trok. Regelmatig zou hij op vakantie in Beveren komen. Hij zal in Bagdad sterven in 1991.

Soldatenjaren en op vrijersvoeten

Onze Robert is in 1954 soldaat geworden. Dat was toen wat langer dan nu. Toen hij afzwaaide heeft hij voor ons nog wat gewerkt. Ik ben toen ziek geworden en mijn vrouw stond er toen later alleen voor. Ondertussen had hij kennis gemaakt met een schoon meiske van de Bijl afkomstig: Frieda De Dobbelaer.

Soldatenjaren en op vrijersvoeten

Een mooie foto uit 1959:

Herinneringen aan de Bijl

Wij zijn de ouders van ons Frieda. Ik ben Michael De Dobbelaer. Ik woonde met mijn vrouw Marie De Bel op de Bijl. Ik verdiende mijn brood met blokken maken en ging later werken aan de dokken. Ik was 58 jaar toen ik overleed op mijn werk in Antwerpen. Jullie hebben zeker nog pitteke Bijl gekend. Na mijn overlijden is ze hertrouwd met mijn jongste broer Camiel. Mijn vrouw is er 78 geworden, mijn broer zelfs 82 jaar.

Herinneringen aan de Bijl

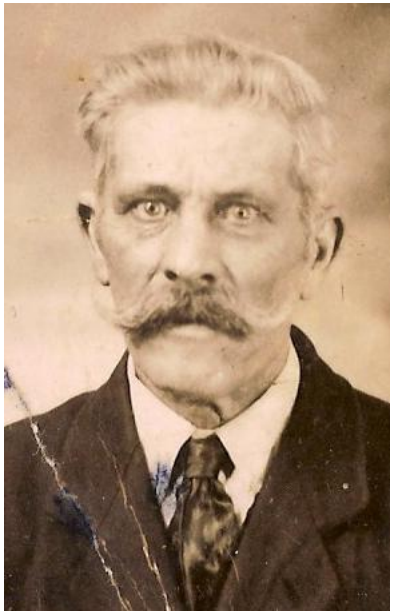
Hier ziet ge ons in 1918 samen met ons dochtertje José.

Herinneringen aan de Bijl

Mijn vrouw Marie, ze noemden haar ook wel Mie De Bel, was afkomstig van de Klapperstraat. Ze had een zuster Florine die heel goed op haar geleek, en nog een paar broers die in die tijd naar Wallonië emigreerden om er te gaan werken. Hiernaast ziet ge een foto van Florine De Bel en van Theofiel (Fieleman) De Bel.

De Bijl zowat 100 jaar geleden

Ikzelf had verschillende broers en zussen: Marie De Dobbelaer –de moeder van Margrietje Van Acker die de grootmoeder was van Herbert Robbrecht van dat sterrenrestaurant in Vrasene-, er was ook Leonie De Dobbelaer –de moeder van Tuur Beeldens-, Frans De Dobbelaer die de vader was van kunstschilder Ward en van Berthilia De Dobbelaer –die gehuwd was met Jaak Lemmens, de biljarter.
Hiernaast ziet ge mij nog eens in mijn jonge jaren, onze Camiel zit links en ik aan de rechterkant. Ons vader zit vlak naast mij.

De Bijl zowat 100 jaar geleden

Mijn vader was Karel Jozef De Dobbelaer, ook peteren Sapken genoemd (1854-1929). Hij was getrouwd met Sidonie Bosman, pitte Sinie genoemd (1857-1937) die ge hiernaast op de foto ziet. De familie Bosman was ook afkomstig van de Bijl. De Dobbelaers verdienden hun brood met blokkenmaken en woonden in de buurt van de Bijl en de Klapperstraat. De eerste De Dobbelaers doken al vroeg in Beveren op: rond 1638 trouwde mijn voorvader Petrus er en hij werd de stamvader van alle Beverse, Burchtse en Zwijndrechtse naamgenoten.

Enkele jeugdfoto’s…

Warme herinneringen aan vroeger toen alles beter was, of juist niet.
Jeugdjaren van mensen die ons dierbaar waren.
Lang vervlogen tijden, zo lijkt het toch.
Beelden die voor altijd bewaard moeten worden.

Enkele jeugdfoto’s

Beelden van jonge De Dobbelaers: van ons Frieda en haar zussen en broers.

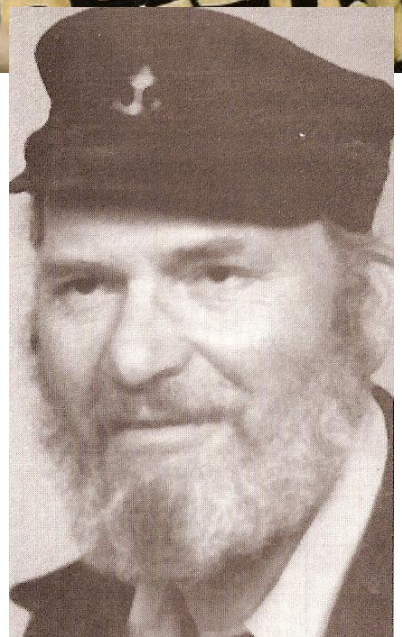

Nonkels en tantes die er niet meer zijn

Wij trouwen!

Wij zijn getrouwd in 1958, het jaar ook van de Expo, de Wereldtentoonstelling in Brussel. We zijn daar ook naar toe geweest. Nog nooit eerder gezien! De tijden zouden nadien voorgoed veranderen, al wisten we dat toen nog niet. Nadat we getrouwd zijn, hebben we nog een tijdje in een huis van mijn moeder op de Bijl gewoond. Later heeft ons Adrienne hier ook nog gewoond. Onze Marc is er ook geboren.

Zalige jeugdjaren in de golden sixties

‘t Was me wat in die jaren 60.
Ik verdiende mijn brood als dokwerker.
op 10 jaar tijd kwam er een derde
bij mijn pree! We kochten een huis
in de Van de Veldelaan in een nieuwe
Wijk. We hadden er een badkamer
en stromend water. De vrouw deed
de was nog op ons gasvuur in grote
ketels. Het was nog de tijd dat we fruit
en groenten in bokalen steriliseerden.
De eerste platenspeler dook op. De vrouwen
ontdekten de nylonkousen. Ik deed in
die periode ook veel shiften.

Zalige jeudjaren in de golden sixties

Hier ziet ge enkele foto's van onze Marc en ons Rita toen ze nog klein waren.

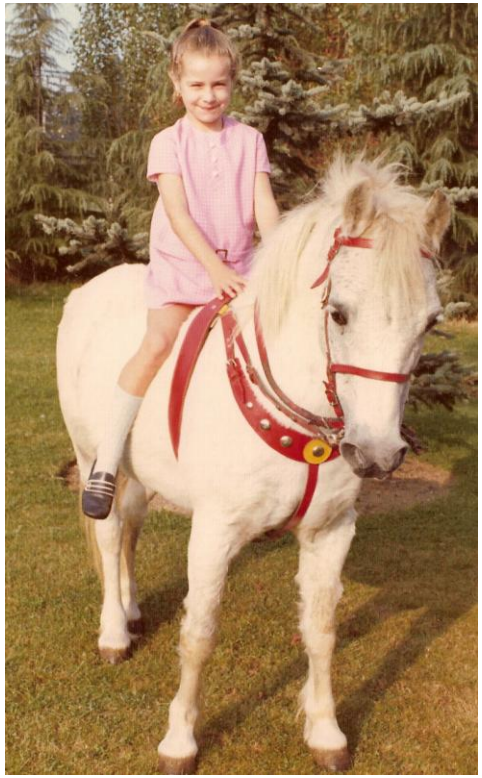

Zalige jeugdjaren in de golden sixties

Nog wat foto's van toen

De Van de Veldelaan in de jaren 70

Ik had met jullie moeder al twee schone kinderkes, en er kwam nog ne schone krullebol bij : onze Gert.
't Was een schone tijd toen. Jullie gingen naar school en deden jullie communie. Den treut en de sisi die erbij kwamen was wel wat teveel voor mij. We kregen thuis onze eerste TV in kleur. Een auto is er wel nooit gekomen, dus had ik niet veel last van de autoloze zondagen toen. SK Beveren speelde zelfs kampioen, in de polders gebeuren de eerste onteigeningen. Spijtig, maar dat is de vooruitgang zeker?

De Van de Veldelaan in de jaren 70

Mijne kroost groeit, ik sta er zelf van te kijken.

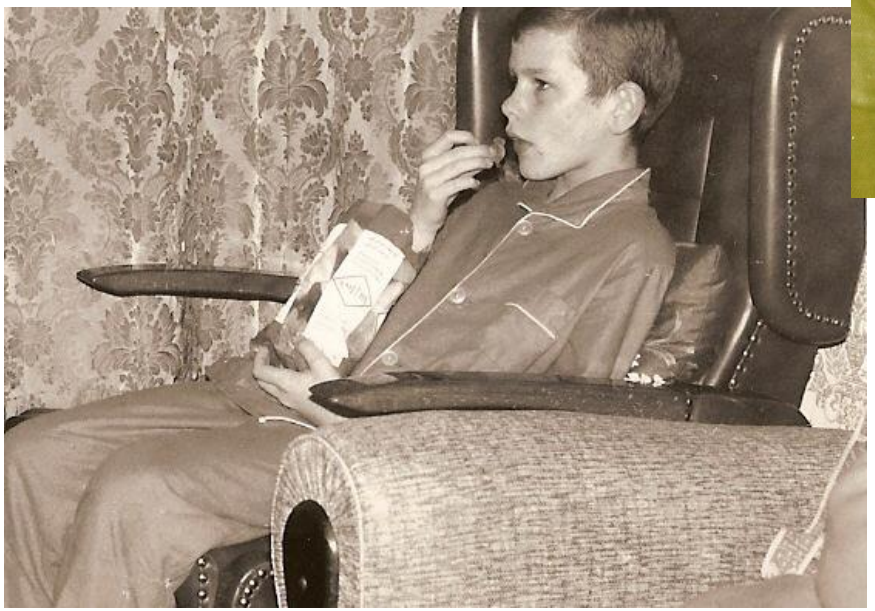

De Van de Veldelaan in de jaren 70

In die tijd aten ze zaterdagsavonds ook al chips! Hier ziet ge ook onze Gert met zijn kampioenenduif.

Mijn kinderen vliegen uit

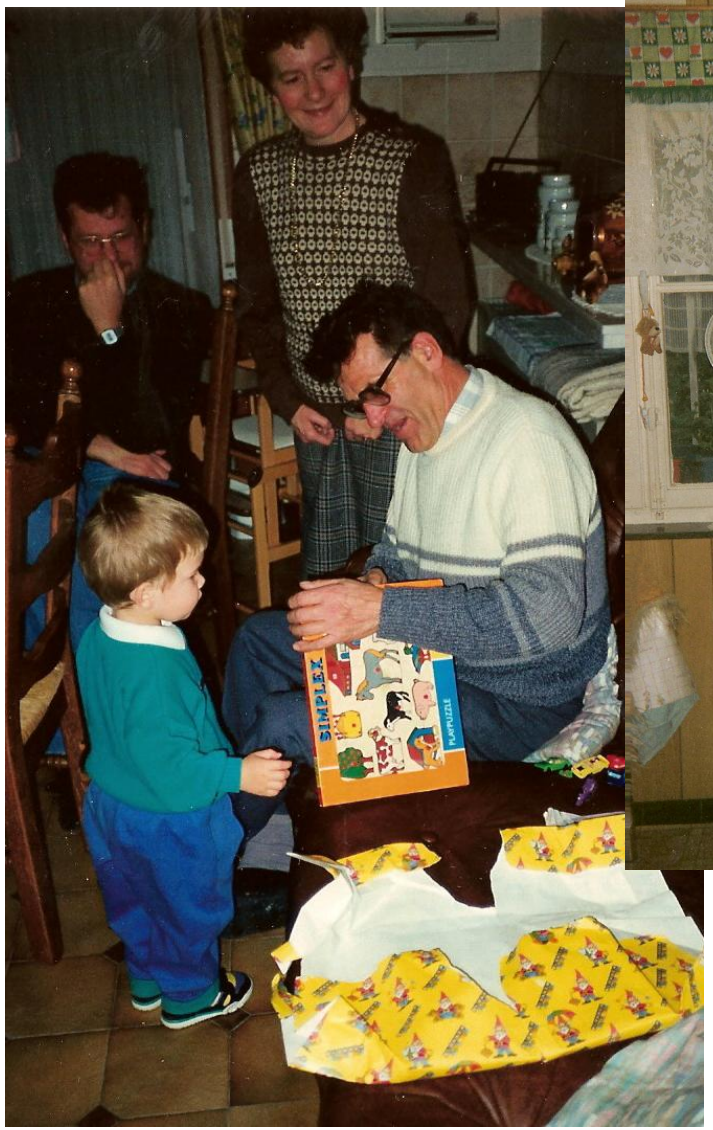
In de jaren 80 beginnen mijn kinnekes de deur uit te vliegen. Mijn mannen gingen in die tijd nog naar 't leger. Ons Rita leerde ne schone jongman van Kallo kennen. Ik werd toen ook grootvader! Onze Gert speelde de pannen van het dak bij het biljarten. Ik hoor nog altijd de Brabanconne spelen toen hij Belgisch kampioen werd in Evergem. In die jaren kostte de naft 31 frank voor ne liter. Er was ne windhoos in Beveren, de Herald zonk in Zeebrugge en Tsjernobyl zorgde voor een milieuramp: nem nu weet ge het allemaal!

Mijn kinderen vliegen uit

Hier ziet ge onze Kristof

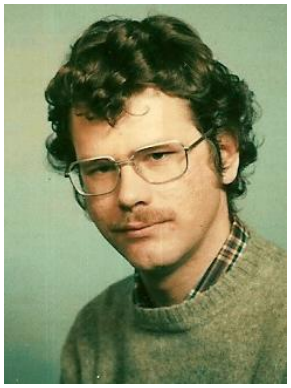

Mijn kinderen vliegen uit

Hoe gezichten veranderen

Het hoofdstuk Limburg begint

Ik geloof dat het in 1992 was dat onze Marc ging trouwen met een meiske uit de Limburg. Allee, twas eigenlijk Geetbets, maar voor ons was dat allemaal tzelfde. Ze gingen eerst wonen in Loksbergen en trokken later naar de Kanonniersstraat waar ons Els en onze Koen zouden geboren worden. Ze doen het daar goed, tis er alleen af en toe wat nat.

Het hoofdstuk Limburg begint

Toen ons Els geboren werd, mocht ik de fiere peter zijn. We keken allemaal naar een mooie kapoen.

Het hoofdstuk Limburg begint

Zie ze maar kijken.

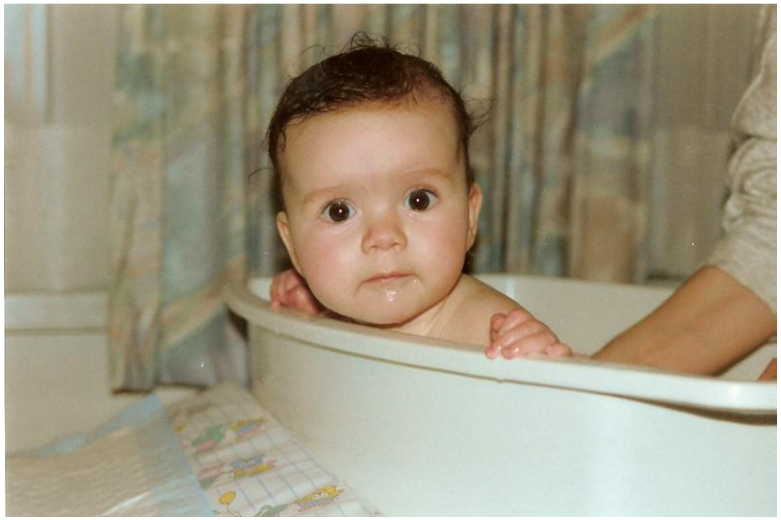
Het hoofdstuk Limburg begint

En ons Els keek terug naar al die rare mensen

Het hoofdstuk Limburg begint

En toen gingen we een jaar later naar onze Koen kijken. Ons moen was nu de fiere pit.

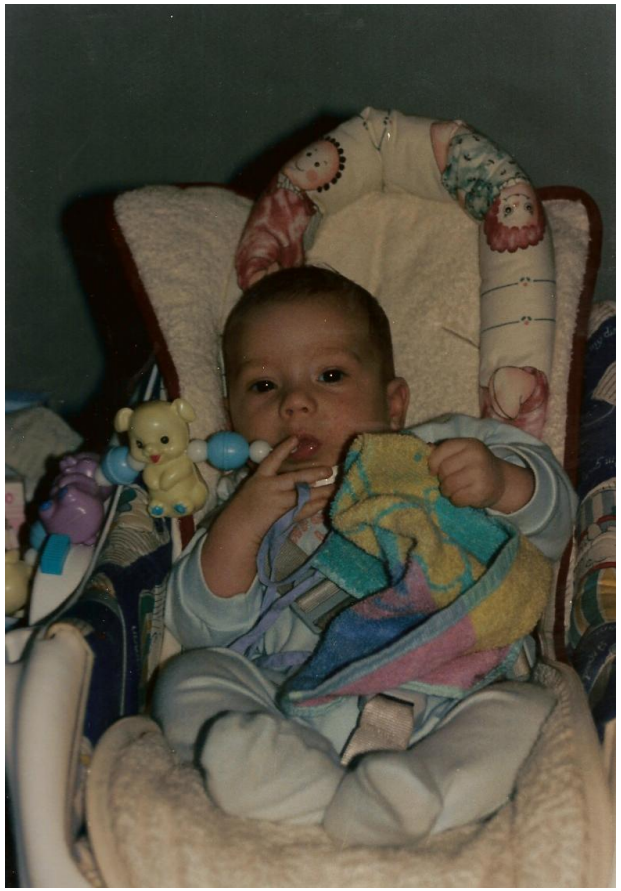

Het hoofdstuk Limburg begint

Kleine kindjes is toch schoon he

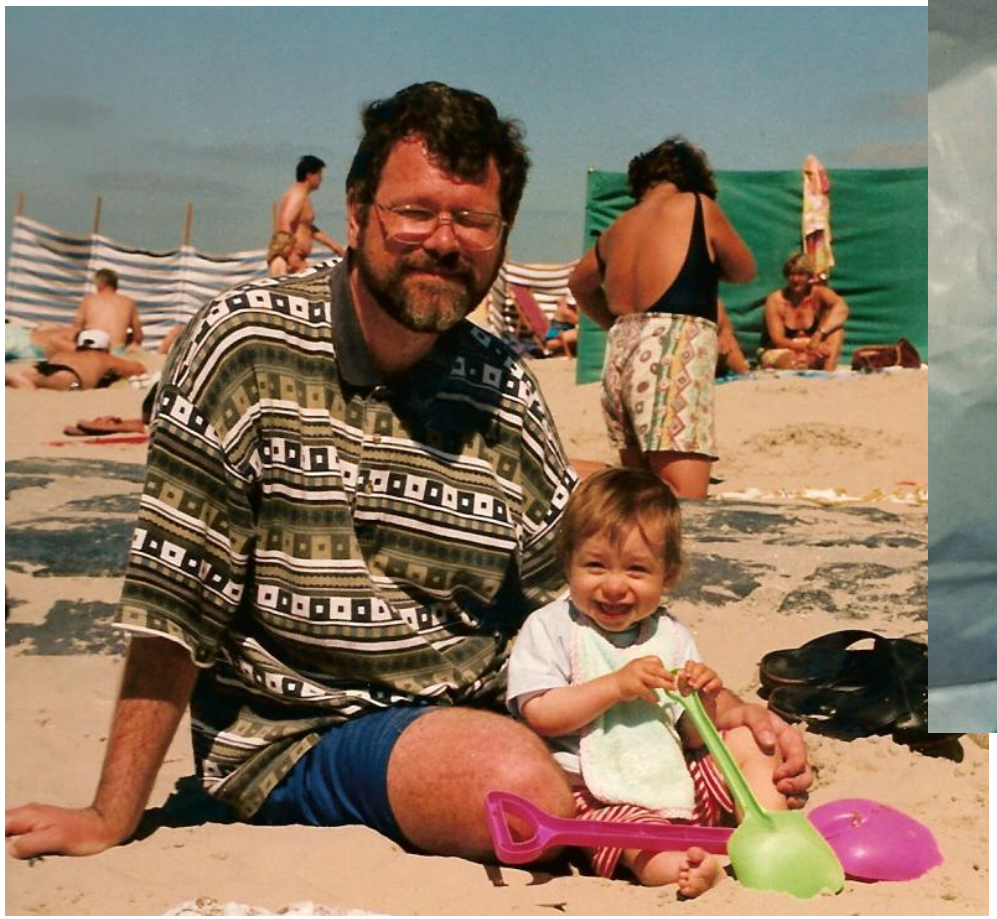

Het hoofdstuk Limburg begint

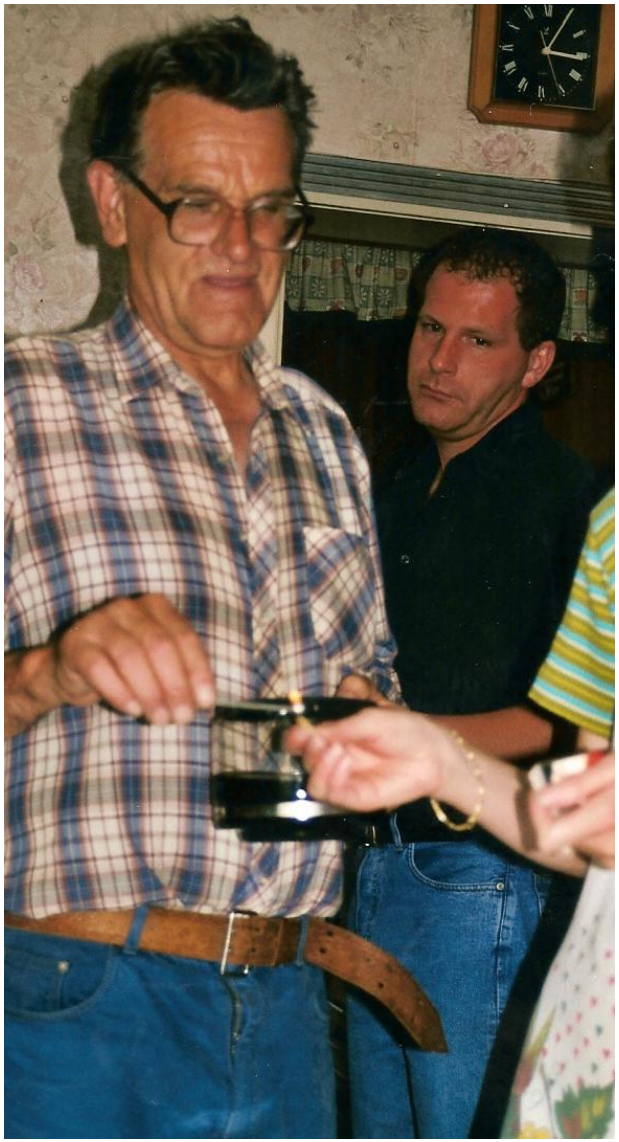
Ik kan er niet genoeg van krijgen

tJaar 2000

In 1996 is dan ons moen gestorven. Ik heb haar altijd gaarne gezien en samen heel wat meegemaakt. 't Was spijtig dat ze zo ziek is geworden en ons veel te vroeg vaarwel heeft moeten zeggen. We hebben nadien nog veel herinneringen aan haar overgehouden. 't Waren toch schone jaren. En ze heeft ons allemaal van hier boven wel kunnen zien ouder worden

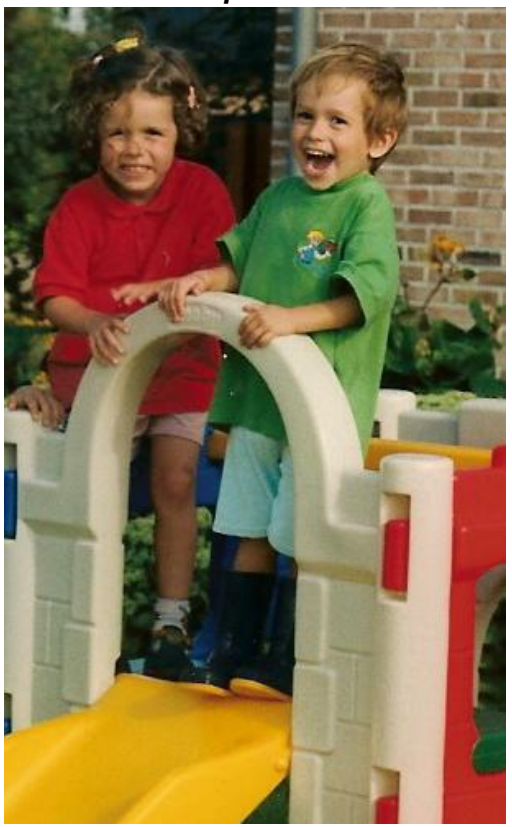

tJaar 2000

We gingen wandelen naar de Pillekesdreef, de kleinkinderen verjaarden en deden hun communie. Elke zomer kreeg ik kaartjes vanuit Centerparcs.

tJaar 2000

Er waren ook pompoenoogsten en we droomden van leuke dingen

tJaar 2000

Ik heb altijd graag met de duiven gespeeld, en zij met mij.

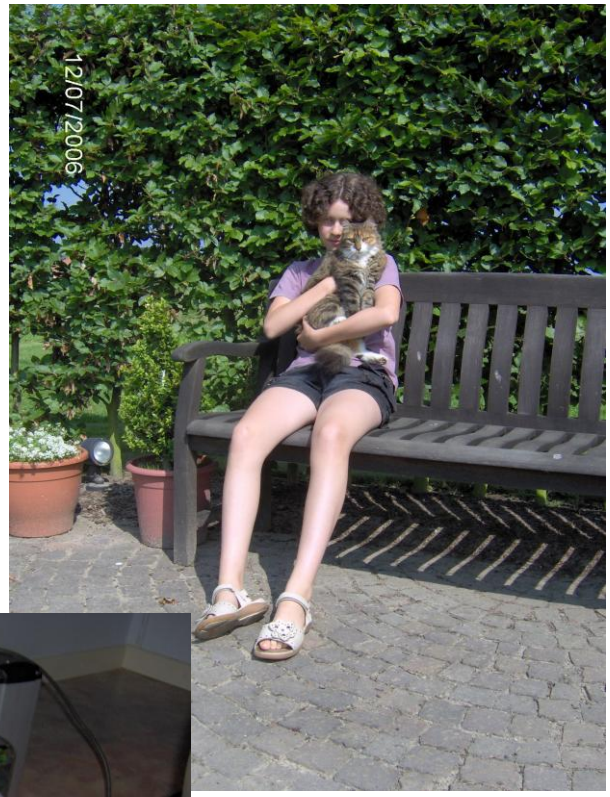

Beveren. De laureaten van de duivenbond 'Zuiderbond' met als derde van rechts de algemene kampioen Francois Janssens (foto Sofie

tJaar 2000

En er kwam zelfs een ganse dierentuin in Halen.

tJaar 2000

Zonder woorden

tJaar 2000

Onze Gert maakte iets moois op de Gentseweg. Hij ging er wonen met een meiske uit Burcht, ons Vicky.

tJaar 2000

We hebben al die jaren veel gedronken en goed gegeten

tJaar 2000

We vierden regelmatig feest

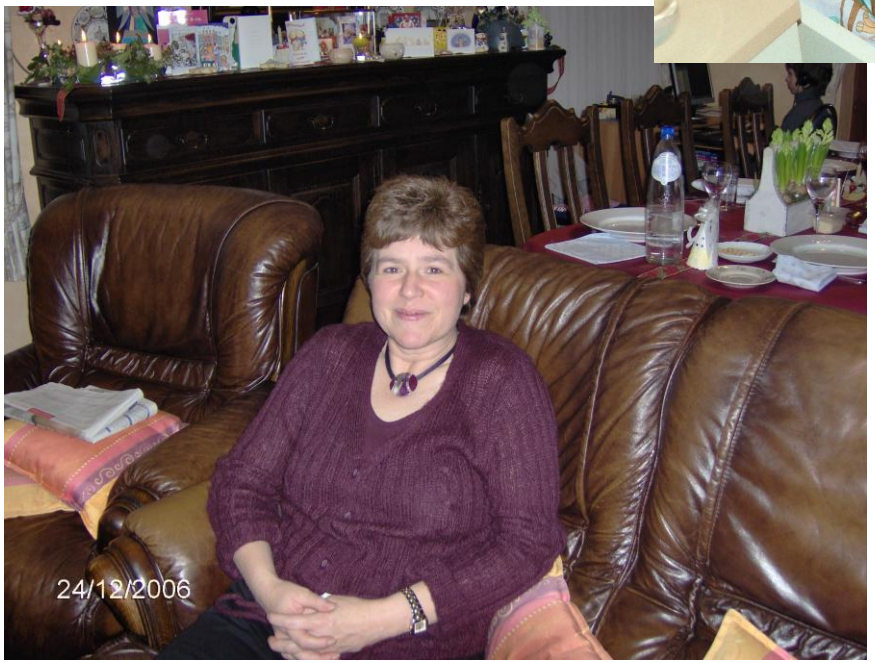

tJaar 2000

En we ontspanden ons

tJaar 2000

Oude mensen worden ouder, jonge mensen ook. Onze Kristof leerde een echte Beverse kennen, gelijk zijn papa indertijd. Ik heb ze nog verschillende keren bij ons Rita gezien. Een schoon koppel als ge 't mij vraagt.

Er is veel gebeurd in 2008

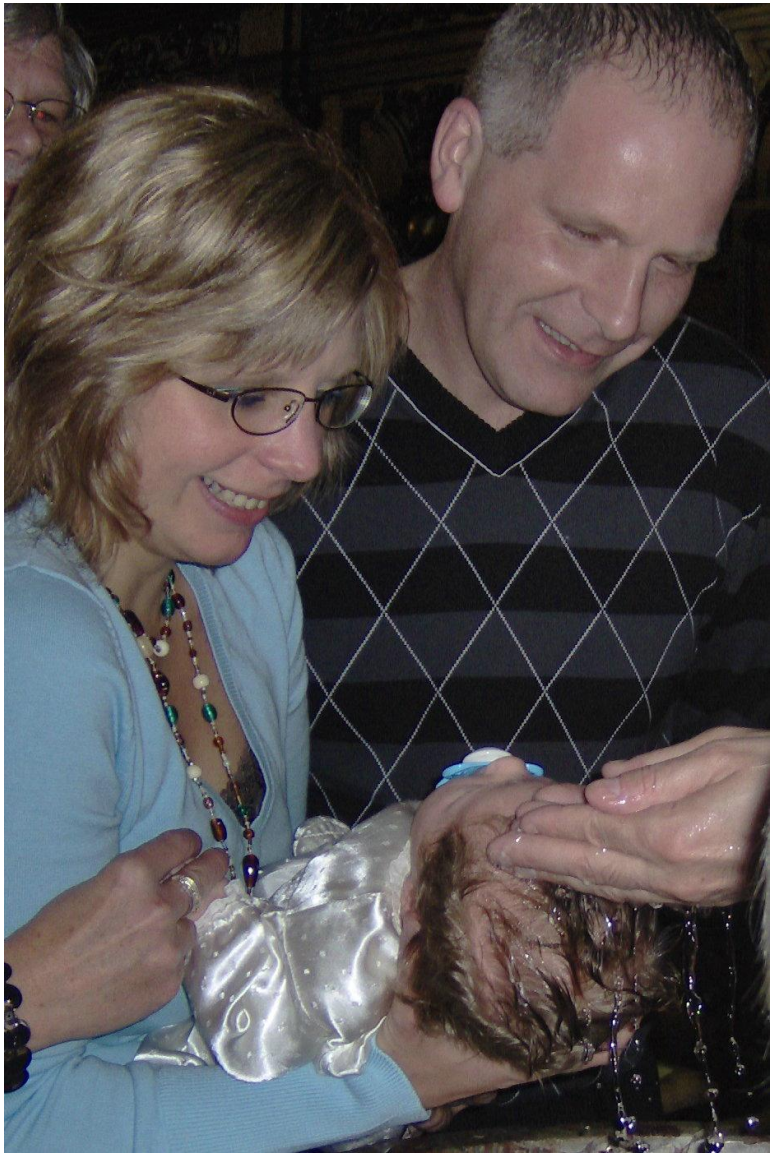
Ik was al een tijd ziek. Dat was niet zo plezant, maar we hebben er ons toch goed doorgeslagen. Ik heb veel steun gehad van jullie allemaal. Ik hoop dat ge nog veel aan mij en aan ons moen zult denken. Laat ons verder vooruit kijken en niet bij de pakken blijven zitten!

Er gebeurde nog van alles dit jaar: in april is onze Koen geopereerd aan zijn appendicit, in juni ben ik een tijdje in palliatieve geweest maar 'k was dat er toch rap beu, in juli is Tijger overreden in Halen met ook heel wat traantjes tot gevolg, totdat er 2 nieuwe kattinnekes kwamen. In mei was in Halen ook De Zilveren Helm opengegaan, het schijnt dat het een groot succes is. In augustus is ons Ilana geboren, zo een schoon klein boeleke! Er was later nog een doopfeest en in oktober kwam er een eind aan de Van Stappen's in de Van de Veldelaan, er woont nu een jong koppel en alles kan daar opnieuw beginnen. Er waren in Halen nog 2 serieuze overstromingen en voor de rest was 't jaar van Leterme, een naam voor de geschiedenis-boeken. 't Schijnt dat het ook een crisisjaar was, maar misschien weten ze niet goed wat dat is in deze verwende tijden. Allee ik stop er nu maar mee, kijk nog maar naar enkele mooie beelden, 't zijn de laatste!

Er is veel gebeurd in 2008

Ons Ilana wordt geboren

Er is veel gebeurd in 2008

In de Lanciersstraat was dit jaar veel werk, maar ‘t was toch de moeite waard.

‘t Zelfde kan gezegd worden van de overstromingen …

Er is veel gebeurd in 2008

Kiekeboe, hier ben ik!

Zalig Kerstfeest en nog een gelukkig 2009!

